

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 418/2017
23.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. ст. 1. и 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгољуба Лончаревића и Весне Лончаревић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 443/15 од 26.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1547/16 од 24.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгољуба Лончаревића и Весне Лончаревић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 443/15 од 26.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1547/16 од 24.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 443/15 од 26.10.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. ст. 1. и 3. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Том пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, као и да оштећеној као тужиоцу ББ накнади трошкове заступања по пуномоћнику адвокату Благомиру Поповићу о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1547/16 од 24.01.2017. године, усвајањем жалбе бранилаца окривљеног АА преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 443/15 од 26.10.2016. године, тако што је окривљени АА због кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.01.2013. до 17.01.2013. године, док су жалбе бранилаца окривљеног АА у преосталом

делу и жалба пуномоћника оштећене као тужиоца ББ одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Драгољуб Лончаревић и Весна Лончаревић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд "основом чл. 492. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку донесе пресуду којом ће усвојити захтев за заштиту законитости и укинути пресуду Апелационог суда у Новом Саду посл. бр. Кж1 1547/16 од 24.01.2017. године, у ставу 2. изреке и предмет вратити на поновни поступак и одлучивање".

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоце окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама и решењем против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгољуба Лончаревића и Весне Лончаревић, је неоснован.

Побијајући правноснажне пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, браниоци окривљеног АА у захтеву наводе да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца истицањем да је оптужни акт оштећене као тужиоца поднет од стране пуномоћника адвоката ВВ који нема право да обавља адвокатску делатност на територији Републике Србије, обзиром да је исти страни држављанин који није уписан у Адвокатску комору Србије и Адвокатску комору Војводине.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 2. ЗКП која прописије значење појединих израза употребљених у овом законуку и то тачком 8) прописано је да је "оштећени као тужилац" лице које је преузело кривично гоњење од јавног тужиоца, док је тачком 9) наведеног члана прописано да је "странка тужилац и окривљени".

По налажењу Врховног касационог суда, из садржине цитираних законских одредби јасно произилази да пуномоћник оштећеног као тужиоца не представља странку у поступку, већ да је то у конкретном случају оштећена као тужилац која је имала право да преузме гоњење од јавног тужиоца што је и учинила подношењем одговарајућег оптужног акта против окривљеног, дакле, предметни кривични поступак вођен је по оптужном акту овлашћеног тужиоца.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева бранилаца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић